

SZENTMISÉK 2019. JÚLIUS 15 – 21.

15. Hétfő: A pap Balatonakarattyán gödröt ás,
16. Kedd:..... betonoz,
17. Szerda:..... azaz nyaral!
18. Csütörtök: 18⁰⁰ Hálából, Vera és Sándor házassági évfordulóján
19. Péntek: 18⁰⁰ †Dr. Klein László lelke üdvéért
20. Szombat: 18⁰⁰ Egyházközségünkért
21. Vasárnap: 8⁰⁰ Leendő püspökünkért
10⁰⁰ Családi szentmise
12⁰⁰ Kistemplom, †papjainkért

-
15. Hétfő: 20⁰⁰ Férfikör
16. Kedd: 17⁰⁰ Válságban levő családokért imaóra
17. Szerda: 17⁰⁰ Karizmatikus imaóra
18. Csütörtök: 18⁰⁰ Énekkar
19. Péntek: 16⁰⁰ Kisifi
20. Szombat: Cserkészek

Adományait köszönettel fogadjuk a Pátria TSZ folyószámlára:
Római Katolikus Egyházközség 65100084-11285940

Kedves Testvérek! Van egy közös nyaralója a haveri körömnek – 40-60 fő, ahova le szoktunk ruccanni már vagy 30 éve. Ez idő alatt kissé lepusztult az épület. Most újítjuk fel. Nem tehetem meg, hogy ne vegyek részt benne. Szakemberek vannak a csapatban, az anyagköltséget is állják néhányan, akik megengedhetik maguknak, de segédmunkás nincs. Így végre valahol pótolhatatlan szükség van rám.

Hétfőn, ha elkészültem a komatállal, leutazok és csak csütörtök délután érkezek haza.

Megértésükre számítva!

plébános

Templomi Hírlevél

GYÖMRŐI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA
2230 Gyömrő Frangepán u. 32-34 Plébános telefonszáma:30/49-33-884

2019. 07. 14. ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP 10. évfolyam 28. szám

Nem ti választottatok engem, én választottalak benneteket Jn15,16

Evangélium: Lk 10,25-37

Abban az időben egy törvénytudó odalépett Jézushoz, hogy próbára tegye őt: „Mester – szólította meg –, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” Jézus így felelt: „Mit mond erről a törvény? Mit olvasol benne?” A törvénytudó így válaszolt: „Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat.” Jézus ezt mondta neki: „Helyesen feleltél. Tedd ezt, és élni fogsz.”

A törvénytudó igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: „De hát ki az én felebarátom?” Jézus történettel felelt a kérdésre: „Egy ember Jeruzsálemből lement Jerikóba. Rablók kezébe került. Ezek kifosztották, véresre verték, és félholtan otthagyták. Egyszer csak egy pap jött lefelé az úton. Észrevette, de elment mellette. Azután egy levita jött arra. Ő is meglátta, de elment mellette.

Végül egy szamaritánusnak is arra vitt az útja. Amikor megpillantotta, megesett rajta a szíve. Odament hozzá, olajat és bort öntött sebeire, és bekötözte, majd pedig felültette teherhordó állatára, elvitte egy vendégfogadóba és gondoskodott róla. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak ezzel a kéréssel: Viseld gondját, és ha többet költenél rá, visszatérve megadom neked.

Mit gondolsz, e három közül ki volt az igazi felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?” A törvénytudó így válaszolt: „Aki irgalmasságot cselekedett vele.”

Jézus így folytatta: „Menj és te is hasonlóképpen cselekedjél!”

A NYOLC BOLDOGSÁGRÓL 7.

**Boldogok a szívükben tiszták, mert ők látni fogják az Istent.
(Mt 5,8)**

A bibliai szóhasználatban a „szív” nem csak az érzelemnek, hanem a gondolkodásnak és az akaratnak is a központja. Jól példázza ezt – bár ellenkező megközelítésből Jézus egyik mondása: *„Az ellenben, ami elhagyja a száját, a szívből származik, s ez az, ami beszennyezi az embert. A szívből törnek elő a gonosz gondolatok, a gyilkosság, a házasságtörés, a kicsapongás, a lopás, a hamis tanúság, a káromlás”* Mt 19,20)

A tiszta szív egyenes, kétszínűségtől mentes lelkiületet jelent. Az Ószövetségben a templomi istentiszteleten való részvétel feltétele volt. Ez a tisztaszívűség mind az Istennel, mind az embertársakkal való kapcsolatot érinti. Az Isten iránti teljes odaadást és hűséget jelenti, az embertársak felé pedig őszinteséget, egyenességet és becsületességet.

A boldogmondásban szereplő ígéret is kapcsolatban áll a templomi liturgiával. Az Ószövetségben ugyanis a templomot úgy fogták fel, mint Jahve jelenlétének helyét. Ezért a templomba való belépés lényegében annyit jelent, mint „Istent látni” (vö. Zsolt 42,3; Iz 1,12). A boldogmondásban az „Isten látása” már eszkatologikus jellegű: az Istennel való végleges és teljes közösséget jelenti. A végidőbeli Isten látás reménye, amely a Jézus korabeli zsidó iratokban is fellelhető (vö. 4Ezdr 7,91. 98; Jub 1,28), az újszövetségben több helyen is megfogalmazást nyer: *Most még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre”* (1Kor 13,12). *Azt tudjuk, hogy ha megjelenik, hasonlók leszünk hozzá, mert látni fogjuk őt, amint van”* (1Jn 3,2). A Jelenések könyve szerint is a „mennyei Jeruzsálemben” megvalósuló istenkapcsolat jellemvonása, hogy az üdvözültek *„látni fogják arcát”* (Jel 22,4). „Isten látása” ezekben a szövegekben, s természetesen a szóban forgó boldogmondásban is egy egészen közvetlen, a jelenlegitől minőségben különböző, minden kétséget és bizonytalanságot kizáró istenkapcsolatot jelent.

A NYOLC BOLDOGSÁGRÓL 8.

Boldogok a békességszerzők, ők Isten fiainak fognak nevezetni. (Mt 5,9)

A hetedik boldogságmondásban szereplők nem egyszerűen a „békességesekek”, vagyis a türelmes és békés lelkületű személyek. Rájuk a harmadik boldogságmondás vonatkozik „boldogok a szelídek”. Itt a békéért tevékenykedőkről van szó. Azok a „békeszerzők”, akik a haragosok, az ellenségeskedők kibékítésén fáradoznak. A „béke” héberül „salóm”, melynek eredeti jelentése: egészség, jólét, az Újszövetségben az üdvösség javainak teljessége, lényegében maga az üdvösség. A békességszerző nem csak egyszerű jócselekedet tesznek, hanem az üdvösség munkájában vesznek részt (vö. Jak 3,18).

A békességszerzésnek a közvetlen környezetre kell gondolni. De az ellenségszeretet parancsa (Mt 5,44-48) fényében a keresztények üldözőire is gondolhatunk, akikkel szemben nem csak türelem szükséges, hanem aktív kezdeményezés is.

Az ígéret – „Isten fiainak fognak nevezetni” – szinte szó szerint megegyezik, az Óz 2,1b. mondatával: *„Ahelyett, hogy „Nem népem” volna a nevük, az élő Isten fiainak nevezik majd őket.”* Jézus követői már most Atyának szólíthatják az Istent (vö. Mt 6,9) és az ő gyermekeinek tudhatják magukat, de ennek teljessége csak Isten uralmának állapotában lesz osztályrészük. E jelen és a jövőbeli állapottal kapcsolatban így ír 1Jn 3,1-2. *„Nézzétek, mekkora szeretettel van irántunk az Atya: Isten gyermekeinek hívnak minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert őt sem ismeri. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Azt tudjuk, hogy ha megjelenik, hozzá leszünk hasonlók, mert látni fogjuk, amint van.”* Az ígéret háttérében az áll, hogy Isten az embereket a béke útján kívánja vezérelni, vagyis az üdvösség teljességét akarja nekik adni. Aki a békéért fáradozik, Isten szándékát teszi magáévá. Jézus is azért megy számárháton Jeruzsálembé, mert ő a „béke fejedelme”, aki megváltó halálával szerez egyetemes békét.